

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига Езрина

Цар Кир наређује повратак јудејских изгнаника

1 Прве године владавине персијског цара Кира, да би се испунило оно што је ГОСПОД објавио преко Јеремије, ГОСПОД подстаче персијског цара Кира да широм свога царства, усмено и писмено, објави:

²»Овако каже Кир, цар Персије:

»ГОСПОД, Бог неба, дао ми је сва царства на земљи и одредио ме да му сазидам храм у Јерусалиму у Јуди. ³Ко је међу вама из његовог народа, нека је његов Бог с њим. Нека иде у Јерусалим у Јуди да зида Дом ГОСПОДА, Бога Израеловог, Бога који је у Јерусалиму. ⁴И где год још да живи неко ко је преостао из тог народа, нека га људи из тог места снабдеју сребром и златом, добрима и стоком и жртвама драговољним за Божији Дом у Јерусалиму.«

⁵Тада се главе породица Јуде и Венијамина, као и свештеници и Левити – сви које је Бог подстачао – спремише да иду и сазидају Дом ГОСПОДЊИ у Јерусалиму. ⁶Сви суседи им помогоше предметима од сребра и злата, добрима и стоком и скупоценим даровима поред свих жртава драговољних. ⁷Чак и цар Кир изнесе предмете који су припадали Дому ГОСПОДЊЕМ, а које је Навуходоносор однео из Јерусалима и ставио у храм свога бога. ⁸Кир, цар Персије, нареди да их изнесе Митридат, ризничар, који их преброја пред Шешбацаром, поглаваром Јуде.

⁹А ово је њихов број:

златних посуда: 30;
сребрних посуда: 1.000;
кадионица: 29;
¹⁰златних чинија: 30;
одговарајућих сребрних чинија: 410;
осталих предмета: 1.000.

¹¹Укупно је било 5.400 златних и сребрних предмета. Шешбацар их све понесе када су се изгнаници враћали из Вавилона у Јерусалим.

Списак повратника из изгнанства

(Нем 7,4-73)

2 Ово су људи из оне покрајине који су изашли из изгнаничког сужањства, које је вавилонски цар Навуходоносор као сужње одвео у Вавилон, и вратили се у Јерусалим и Јуду, свако у свој град, ²предвођени Зоровавелом, Исусом, Немијом, Серајом, Реелајом, Мордехајем, Билшаном, Миспаром, Бигвајем, Рехумом и Бааном.

Попис Израелаца:

³Парошевих потомака: 2.172;

⁴Шефатјиних потомака: 372;

⁵Арахових потомака: 775;

⁶Пахат-Моавових потомака преко Исуса и Јоава: 2.812;

⁷Еламових потомака: 1.254;

⁸Затуових потомака: 945;

⁹Закајевих потомака: 760;

¹⁰Банијевих потомака: 642;

¹¹Бевајевих потомака: 623;

¹²Азгадових потомака: 1.222;

¹³Адоникамових потомака: 666;

¹⁴Бигвајевих потомака: 2.056;

¹⁵Адинових потомака: 454;

¹⁶Атерових потомака преко Езекије: 98;

¹⁷Бецајевих потомака: 323;

¹⁸Јориних потомака: 112;

¹⁹Хашумових потомака: 223;

²⁰Гибарових потомака: 95;

²¹Људи из Витлејема: 123;

²²мушкараца из Нетофе: 56;

- ²³ мушкараца из Анатота: 128;
²⁴ људи из Азмавета: 42;
²⁵ људи из Кирјат-Јеарима, Кефире и Беерота: 743;
²⁶ људи из Раме и Гаве: 621;
²⁷ мушкараца из Михмаса: 122;
²⁸ мушкараца из Бетела и Аја: 223;
²⁹ људи из Нева: 52;
³⁰ људи из Магбиша: 156;
³¹ људи из другог Елама: 1.254;
³² људи из Харима: 320;
³³ људи из Лода, Хадида и Она: 725;
³⁴ људи из Јерихона: 345
³⁵ људи из Сене: 3.630.
³⁶ Свештеници:

Једајиних потомака преко Исусове породице: 973;

- ³⁷ Имерових потомака: 1.052;
³⁸ Пашхурових потомака: 1.247;
³⁹ Харимових потомака: 1.017.
⁴⁰ Левити:

Исусових и Кадмиелових потомака преко Ходавје: 74.

⁴¹ Певачи:

Асафових потомака: 128.

⁴² Чувари капија:

Шалумових, Атерових, Талмонових, Акувових, Хатитиних и Шовајевих потомака: 139.

⁴³ Храмски служитељи:

потомци Цихе, Хасуфе, Табаота,

⁴⁴ Кероса, Сијахе, Падона,

⁴⁵ Леване, Хагаве, Акува,

⁴⁶ Хагава, Шалмаја, Ханана,

⁴⁷ Гидела, Гахара, Реаје,

⁴⁸ Рецина, Некоде, Газама,

⁴⁹ Узе, Пасаха, Бесаја,

⁵⁰ Асне, Меунима, Нефусима,

⁵¹ Бакбука, Хакуфе, Хархура,

⁵² Бацлута, Мехиде, Харше,

⁵³ Баркоса, Сисре, Тамаха,

⁵⁴ Нециаха и Хатифе.

⁵⁵ Потомци Соломонових слугу:

потомци Сотаја, Хасоферета, Перуде,
⁵⁶ Јаале, Даркона, Гидела,

⁵⁷ Шефатје, Хатила, Похерет-Хацевајима и Амија.

⁵⁸ Храмских служитеља и потомака Соломонових слугу: 392.

⁵⁹ Људи који су дошли из Тел-Мелаха, Тел-Харше, Керува, Адана и Имера, али нису могли да докажу да су њихове породице потекле од Израела, били су:

⁶⁰ потомци Делаје, Товије и Некоде, њих 652,

⁶¹ и међу потомцима свештеника:

потомци Ховаје, Хакоца и Барзилаја, који се оженио кћери Барзилаја Гилађанина и узео његово име.

⁶² Они су тражили своје родослове по званичним књигама, али их нису нашли, па су били искључени из свештенства као нечисти. ⁶³ Стога им је намесник наредио да не једу од пресвете хране све док се не појави свештеник који ће доносити одлуке помоћу Урима и Тумима.

⁶⁴ Цела заједница бројала је 42.360 људи, ⁶⁵ не рачунајући њихове слуге и слушкиње, којих је било 7.337. А имали су и 200 певача и певачица ⁶⁶ и поседовали 736 коња, 245 мазги, ⁶⁷ 435 камила и 6.720 магарца.

⁶⁸ Када су стигли до Дома ГОСПОДЊЕГ у Јерусалиму, неке главе породица дале су жртве драговољне за Божији Дом, да се поново сазида на свом месту.

⁶⁹ За радове су, према својим могућностима, дали у ризницу 61.000 дарика* злата, 5.000 мина† сребра и 100 свештеничких одора.

⁷⁰ Свештеници, Левити, део народа, певачи, чувари капија и храмски служитељи настанише се у својим

*2:69 61.000 дарика 512,4 килограма.

†2:69 5.000 мина Око 2.850 килограма.

градовима, а остали Израелци у својим.

Обнова жртвеника

3 Када је дошао седми месец и Израелци већ били у својим градовима, цео народ се сложено окупи у Јерусалиму. ²Тада Исус син Јоцадаков са својим сусвештеницима и Зоровавел син Салатилов са својом сабраћом почеше да подижу жртвеник Богу Израеловом да би на њему приносили жртве паљенице, као што је записано у Закону Мојсија, Божијег човека. ³Упркос великом страху од околних народа, подигоше жртвеник на његовом првобитном месту, па су на њему приносили жртве паљенице ГОСПОДУ, и јутарње и вечерње. ⁴Затим, као што је записано, прославише Празник сеница, приносећи онолико паљеница колико је било прописано за сваки дан празника. ⁵Потом су приносили редовне жртве паљенице, жртве у време младог месеца и жртве за све ГОСПОДЊЕ свете празнике, као и оне које се приносе као жртве драговољне ГОСПОДУ. ⁶Првог дана седмог месеца почеше да приносе жртве паљенице ГОСПОДУ, иако темељи Храма ГОСПОДЊЕГ још нису били положени.

Почетак обнове Храма

⁷Онда дадоше новца зидарима и тесарима и хране, пића и уља Сидонцима и Тирцима да им, по допуштењу Кира, цара Персије, из Либана морем до Јопе превезу кедрових дебала.

⁸Другог месеца, друге године по њиховом доласку у Божији Дом у Јерусалиму, Зоровавел син Салатилов и Исус син Јоцадаков почеше да изводе радове, заједно

са осталом својом сабраћом свештеницима, Левитима и свима који су се из сужањства вратили у Јерусалим, одређујући Левите од двадесет година и старије да надгледају зидање Дома ГОСПОДЊЕГ. ⁹Исус и његови синови и браћа, Кадмиел и његови синови – Ходавјини потомци – и Хенададови синови са својим синовима и браћом – све Левити – удружише се да надгледају оне који су радили на Божијем Дому.

¹⁰Када су градитељи положили темеље Храма ГОСПОДЊЕГ, свештеници у својим одорама и са трубама, а Левити који су били Асафови потомци са чинелама, заузеше своја места да хвале ГОСПОДА, као што је прописао Давид, цар Израела, ¹¹па су певали хвалоспеве и песме захвалнице ГОСПОДУ:

»Он је добар;
његова љубав према Израелу остаје
довека.«

И сав народ је веома гласно викао хвалећи ГОСПОДА, јер су били положени темељи Дома ГОСПОДЊЕГ.

¹²А многи од старијих свештеника, Левита и глава породица који су видели ранији храм, гласно заплакаше када су видели да су положени темељи овог храма, док су многи други клицали од радости. ¹³И нико није могао да разликује звук радосног клицања од звука плача, јер је народ веома гласно викао. А тај звук се чуо веома далеко.

Противници обнове Храма и обнове Јерусалима

4 Када су Јудини и Венијаминови непријатељи чули да изгнаници зидају храм ГОСПОДУ, Богу Израеловом, ²дођоше Зоровавелу и

главама породица, па рекоше: »Дајте да вам помогнемо да зидате, јер и ми, као и ви, тражимо нашега Бога и приносимо му жртве још од времена владавине Есархадона, цара Асирије, који нас је довео овамо.«

³Али Зоровавел, Исус и остале главе израелских породица одговорише: »Немате ви никаквог удела с нама у зидању храма нашем Богу. Ми ћемо га сами сазидати за ГОСПОДА, Бога Израеловог, као што нам је заповедио Кир, цар Персије.«

⁴Тада околни народи почеше да застрашују народ Јуде и да га ометају у зидању. ⁵Све време владавине Кира, цара Персије, до владавине Дарија, цара Персије, унајмљивали су саветнике да роваре против Јудеја и да осујећују њихове науме.

⁶За време Ксеркса, на почетку његове владавине, написао тужбу против народа Јуде и Јерусалима. ⁷А у време владавине Артаксеркса, цара Персије, Бишлам, Митридат, Товел и његови сарадници писали су Артаксерксу. Њихова представка била је написана арамејским писмом и на арамејском језику. ⁸Заповедник Рехум и бележник Шимшај написали су следеће писмо цару Артаксерксу против Јерусалима:

⁹Заповедник Рехум и бележник Шимшај са својим сарадницима – судијама и управитељима над становницима Триполија, Персије, Ереха и Вавилона, Еламцима из Сусе ¹⁰и осталим народом који је велики и часни Асурбанипал иселио, па га населио у граду Самарији и другим местима с оне стране Еуфрата*.

¹¹Ово је препис писма које су му послали:

Цару Артаксерксу, од твојих слугу, људи с оне стране Еуфрата.

¹²Нека цар зна да су Јудеји који су од тебе дошли к нама отишли у Јерусалим и поново зидају тај бунтовнички и опаки град. Обнављају зидине и поправљају темеље. ¹³Надаље, нека цар зна: ако тај град буде сазидан и његове зидине обновљене, више се неће плаћати ни порези, ни данак, ни царина, па ће због тога трпети царски приход. ¹⁴Будући да смо у обавези према двору и да нам не приличи да гледамо како се цару наноси срамота, шаљемо ово и обавештавамо цара, ¹⁵да би се истражили летописи твојих претходника. У тим летописима ћеш наћи да је тај град бунтовнички град, невоља за царе и покрајине и да се у њему дижу буне још од прадавних времена. Зато је тај град и био опустошен. ¹⁶Обавештавамо цара: ако овај град буде сазидан и његове зидине обновљене, ништа ти неће остати с оне стране Еуфрата.

¹⁷Цар је послао овај одговор: Заповеднику Рехуму и бележнику Шимшају, и осталим њиховим сарадницима који живе у Самарији и на другим местима с оне стране Еуфрата: Поздрав.

¹⁸Писмо које сте нам послали прочитано је у преводу предмног. ¹⁹По наредби коју сам издао обављено је истраживање

*4:10 *Еуфрата* Дословно: реке; исто и у 11, 16, 17. и 20. стиху.

и утврђено да се тај град од давнина дизао против царева и да су се у њему дизале буне и устанци.²⁰ Јерусалим је имао моћне царева који су владали над свиме с оне стране Еуфрата и којима су се плаћали порези, данак и царина.²¹ Зато наредите тим људима да прекину радове, да се тај град не зида док ја то не наредим.²² Пазите да не занемарите овај случај. Зашто би то зло расло на цареву штету?

²³ Чим је препис писма цара Артаксеркса прочитан пред Рехумом, бележником Шимшајем и њиховим сарадницима, они одмах одоше Јудејима у Јерусалим и силом их натераше да прекину радове.²⁴ Тако су радови на Божијем Дому у Јерусалиму били обустављени све до друге године владавине персијског цара Дарија.

Татнајево писмо Дарију

5 А пророци Агеј и Захарија, потомак Идов, почеше да пророкују Јудејима у Јуди и Јерусалиму у име Бога Израеловог, који је био над њима.² Тада Зоровавел син Салатиилов и Исус син Јоцадаков почеше поново да зидају Божији Дом у Јерусалиму, а Божији пророци су били с њима и помагали им.

³ У то време дођоше к њима Татнај, намесник подручја с оне стране Еуфрата*, Шетар-Бознај и њихови сарадници и рекоше им: »Ко вам је дозволио да поново зидате овај храм и да обнављате ово здање?«

⁴ И још упиташе: »Како се зову људи који дижу ово здање?«

⁵ Али око њиховог Бога бдело је над јудејским старешинама, па нису били спречени да раде док извештај није отишао Дарију и док од њега није стигао писмени одговор.

⁶ Ово је препис писма које су Татнај, намесник подручја с оне стране Еуфрата, Шетар-Бознај и њихови сарадници, управитељи подручја с оне стране Еуфрата, послали цару Дарију.⁷ Извештај који су му послали гласио је овако:

Цару Дарију: срдачан поздрав.

⁸ Нека цар зна да смо отишли у покрајину Јуду, до храма великога Бога. Граде га од великог камења, а у зидове умећу греду. Радове марљиво изводе и добро им напредују.

⁹ Испитали смо њихове старешине и упитали их: »Ко вам је дозволио да поново зидате овај храм и да обновите ово здање?«¹⁰ Распитали смо се и за њихова имена, да бисмо могли да запишемо имена њихових вођа и дојавимо их теби.

¹¹ А они су нам овако одговорили:

»Ми смо слуге Бога неба и земље и поново зидамо храм који је био сазидан пре много година, а сазидао га је и завршио један велики израелски цар.

¹² Али, зато што су наши очеви разгневили Бога неба, он их је предао у руке Халдејцу Навуходоносору, цару Вавилона, и он је разорио овај храм и одвео народ у Вавилон.¹³ А прве године владавине Кира, цара Вавилона, цар Кир је донео указ о поновном зидању овог Божијег Дома.¹⁴ И још је из храма у

* 5:3 *Еуфрата* Дословно: реке; исто и у 6. стиху.

Вавилону цар Кир изнео златне и сребрне предмете који су припадали Божијем Дому – које је Навуходоносор узео из храма у Јерусалиму и однео у храм у Вавилону – и предао их човеку по имену Шешбацар, кога је поставио за намесника¹⁵ и рекао му: „Узми ове предмете, иди и стави их у храм у Јерусалиму. И нека се Божији Дом поново сазида на свом месту.“¹⁶ Тако је тај Шешбацар дошао и положио темеље Божијег Дома у Јерусалиму. И од тог времена па до сада он се зида, али још није довршен.«

¹⁷Ако, дакле, цар жели, нека се претражи царски архив у Вавилону, да се види да ли је цар Кир заиста донео указ о поновном зидању Божијег Дома у Јерусалиму, па нека нам онда цар пошаље своју одлуку о томе.

Даријева наредба

6 Тада цар Дарије издаде наредбу, па претражише архив смештен у вавилонској ризници.² У тврђави града Екбатане, у покрајини Медији, пронађен је свитак на ком је писало:

Службена белешка:³ Прве године владавине цара Кира, цар је донео овај указ у вези са Божијим Домом у Јерусалиму:

Нека се храм поново сазида као место где ће се приносити жртве и нека му се положе темељи. Нека буде шездесет лаката висок и шездесет лаката широк*,⁴ са три реда великог камења и једним редом дрвених греда. Трошкови ће се подмирити

из царске ризнице.⁵ Уз то, златни и сребрни предмети који припадају Божијем Дому, а које је Навуходоносор узео из храма у Јерусалиму и донео у Вавилон, нека се врате на своје место у храму у Јерусалиму и нека се чувају у Божијем Дому.

⁶ Стога, дакле, Татнаје, намесниче подручја с оне стране Еуфрата†, Шетар-Бознаје и ваши сарадници, управитељи подручја с оне стране Еуфрата, држите се даље од тог места.⁷ Не мешајте се у радове на овом Божијем Дому. Нека јудејски намесник и јудејске старешине поново сазидају Божији Дом на његовом месту.

⁸ Поврх тога, наређујем шта треба да чините за јудејске старешине током зидања овог Божијег Дома: Нека се трошкови тих људи у потпуности подмире из царске ризнице, од пореских прихода подручја с оне стране Еуфрата, да се радови не би прекидали.⁹ Све што буде потребно – јунци, овнови, мушка јагњад за жртве паљенице Богу неба, затим пшеница, со, вино и уље на захтев свештеника у Јерусалиму – нека им се неизоставно даје сваког дана,¹⁰ да Богу неба могу да приносе пријатне жртве и да се моле за живот цара и његових синова.

¹¹ Надаље наређујем: ко год прекрши овај указ, нека му се из куће извади греда, а њега нека подигну и набију на ту греду. Нека му због тога кућа постане буњиште.¹² Нека Бог, који је тамо

* 6:3 *шездесет ... широк* 27 метара висок и 27 метара широк.

† 6:6 *Еуфрата* Дословно: реке; исто и у 8. и 13. стиху.

настанио своје име, обори сваког цара или народ који дигне руку да прекрши ову наредбу или поруши овај Божији Дом у Јерусалиму.

Ја, Дарије, издао сам ову наредбу. Нека се она изврши са свом прилежношћу.

Завршетак обнове Храма

¹³Тада Татнај, намесник подручја с оне стране Еуфрата, Шетар-Бознај и њихови сарадници прилежно извршише наредбу коју је послао цар Дарије. ¹⁴Тако су јудејске старешине успешно наставиле да зидају под пророковањем пророка Агеја и Захарије, потомка Идовог. Завршише зидање у складу са заповешћу Бога Израеловог и са наредбама персијских царева Кира, Дарија и Артаксеркса. ¹⁵Храм је завршен трећег дана месеца адара, шесте године владавине цара Дарија. ¹⁶Тада Израелци – свештеници, Левити и остали изгнаници – с радошћу прославише посвећење Божијег Дома. ¹⁷За посвећење овог Божијег Дома принеше стотину јунаца, две стотине овнова, четири стотине мушке јагњаци и, као жртву за очишћење за сав Израел, дванаест јараца, по једног за свако Израелово племе. ¹⁸Поставише свештенике по њиховим редовима и Левите по њиховим одредима да служе Богу у Јерусалиму, као што је записано у Књизи Мојсијевој.

Прослава Пасхе

¹⁹Четрнаестог дана првог месеца изгнаници прославише Пасху. ²⁰Свештеници и Левити се очистише, и сви су били чисти. Левити заклаше пасхално јагње за све изгнанике, за своју сабраћу свештенике и за себе.

²¹Тако су Израелци који су се вратили из изгнанства јели пасхално јагње, а с њима и сви они који су се одвојили од нечистих дела својих незнабожачких суседа да би тражили ГОСПОДА, Бога Израеловог. ²²Седам дана су с радошћу славили Празник бесквасног хлеба, јер их је ГОСПОД испунио радошћу променивши став асирског цара према њима, па им је овај помогао око радова на Дому Бога, Бога Израеловог.

Езра долази у Јерусалим

7 После ових догађаја, за време владавине Артаксеркса, цара Персије, Езра син Серајин, син Азарјин, син Хилкијин, ²син Шалумов, син Садоков, син Ахитувов, ³син Амарјин, син Азарјин, син Мерајотов, ⁴син Зерахјин, син Узијин, син Букијев, ⁵син Авишуин, син Пинхасов, син Елезаров, син првосвештеника Аарона – ⁶тај Езра дође из Вавилона. Он је био учитељ добро упућен у Мојсијев закон, који је дао ГОСПОД, Бог Израелов. Пошто је рука ГОСПОДА, његовог Бога, била на њему, цар му је дао све што је тражио. ⁷И неки Израелци и свештеници, Левити, певачи, чувари капија и храмски служитељи дођоше у Јерусалим седме године владавине цара Артаксеркса. ⁸Езра стиже у Јерусалим петог месеца седме године царева владавине. ⁹Кренуо је из Вавилона првог дана првог месеца и стигао у Јерусалим првог дана петог месеца, пошто је милостива рука његовог Бога била на њему. ¹⁰Јер, Езра се посветио проучавању Закона ГОСПОДЊЕГ и његовом извршавању и поучавању Израела уредбама и законима.

Артаксерксово писмо Езри

¹¹ Ово је препис писма које је цар Артаксерекс дао свештенику и учитељу Езри, znalцу заповести и уредби које је ГОСПОД дао Израелу:

¹² Артаксерекс, цар царева,

Езри, свештенику, учитељу Закона Бога неба:

Поздрав.

¹³ Ово наређујем: Ко год од Израелаца и њихових свештеника и Левита у мом царству жели да иде у Јерусалим, може да иде с тобом. ¹⁴ Тебе шаље цар и седам његових саветника да испиташ како се Јуда и Јерусалим придржавају Закона твога Бога, који имаш са собом.

¹⁵ Осим тога, понеси са собом сребро и злато које цар и његови саветници драговољно дају Богу Израеловом, чије је Боравиште у Јерусалиму, ¹⁶ као и све сребро и злато које прикупиш у покрајини Вавилон, и жртве драговољне од народа и свештеника за храм њиховог Бога у Јерусалиму.

¹⁷ Постарај се да тим новцем купиш јунце, овнове, мушку јагњад, са њиховим житним жртвама и жртвама леваницама, па их принеси на жртвенику храма свога Бога у Јерусалиму.

¹⁸ Са преосталим сребром и златом ти и твоја сабраћа урадите како вам се чини да је најбоље, у складу с вољом вашег Бога. ¹⁹ Предај пред јерусалимским Богом све предмете који су ти поверени за

службу у храму твога Бога. ²⁰ И што год друго буде потребно за храм твога Бога, а ти будеш у прилици да набавиш, набави на рачун царева ризнице.

²¹ Ја, цар Артаксерекс, још наређујем свим ризничарима подручја с оне стране Еуфрата[†]: све што свештеник Езра, учитељ Закона Бога неба, затражи од вас, прилежно обезбедите – ²² до сто таланата[†] сребра, сто кора[‡] пшенице, сто бата[¶] вина, сто бата уља за помазивање, а соли колико хоће. ²³ Све што је Бог неба прописао нека се ревносно учини за храм Бога неба, да његова срџба не дође на царево царство и његове синове. ²⁴ Треба да знате и то да ниједном свештенику, Левиту, певачу, чувару капија, храмском служитељу и другим службеницима овог Божијег Дома не сме да се намеће порез, данак или царина. ²⁵ А ти, Езра, у складу с мудрошћу свога Бога, коју имаш, постави ниже и више судије да деле правду свем народу с оне стране Еуфрата, свима који познају законе твога Бога. А ти поучи оне који их не знају. ²⁶ Ко год се не покорава закону твога Бога и царевом закону, нека се строго казни: смрћу, прогонством, одузимањем имовине или затвором.

²⁷ Нека је благословен ГОСПОД, Бог наших праотаца, који је подстакао цара да овако укаже част Дому ГОСПОДЊЕМ у Јерусалиму ²⁸ и

[†]7:21 *Еуфрата* Дословно: реке; исто и у 25. стиху.

[†]7:22 *сто таланата* Око 3.400 килограма.

[‡]7:22 *сто кора* 2.200 литара.

[¶]7:22 *сто бата* 2.200 литара.

који ми је пред царем, његовим саветницима и свим његовим моћним службеницима показао своју љубав. Пошто је рука ГОСПОДА, мога Бога, била на мени, охрабрих се и окупих главе израелских породица, да иду са мном.

Попис глава породица које су се вратиле са Езром

8 Ово су главе породица и они с њима уписани који су пошли са мном из Вавилона за време владавине цара Артаксеркса:

²Од Пинхасових потомака: Гершом;

од Итамарових потомака: Данило;

од Давидових потомака: Хатуш;

³од Шеханјиних потомака;

од Парошевих потомака: Захарија и с њим уписаних 150 мушкараца;

⁴од Пахат-Моавових потомака: Елјехоенај син Зерахјин и с њим 200 мушкараца;

⁵од Затуових потомака: Шеханја син Јахазиелов и с њим 300 мушкараца;

⁶од Адинових потомака: Евед син Јонатанов и с њим 50 мушкараца;

⁷од Еламових потомака: Исаија син Аталјин и с њим 70 мушкараца;

⁸од Шефатјиних потомака: Зевадја син Михаилов и с њим 80 мушкараца;

⁹од Јоавових потомака: Авдија син Јехиелов и с њим 218 мушкараца;

¹⁰од Банијевих потомака: Шеломит син Јосифјин и с њим 160 мушкараца;

¹¹од Бевајевих потомака: Захарија син Бевајев и с њим 28 мушкараца;

¹²од Азгадових потомака: Јоанан син Хакатанов и с њим 110 мушкараца;

¹³од последњих Адоникамових потомака: Елифелет, Јеиел и Шемаја, и с њима 60 мушкараца;

¹⁴од Бигвајевих потомака: Утај и Закур и с њима 70 мушкараца.

Повратак у Јерусалим

¹⁵Окупио сам их код реке која тече према Ахави, па смо тамо остали утаборени три дана. Када сам прегледао народ и свештенике, утврдих да нема Левитâ. ¹⁶Зато позвах поглаваре Елиезера, Ариела, Шемају, Елнатана, Јарива, Елнатана, Натана, Захарију и Мешулама и учитеље Јојарива и Елнатана ¹⁷и послах их Иду, поглавару у месту Касифји. Рекох им шта да кажу Иду и његовим рођацима, храмским служитељима у Касифји, да нам доведу службенике за Дом нашега Бога. ¹⁸И пошто је милостива рука нашега Бога била на нама, они нам доведоше Шеревју – способног човека, потомка Махлија сина Левија сина Израеловог – и његове синове и браћу, њих осамнаест, ¹⁹и Хашавју – са Исајом, једним од Мераријевих потомака – и његову браћу и братанце, њих двадесет. ²⁰А од храмских служитеља, које су Давид и поглавари одредили да помажу Левитима, доведоше њих две стотине двадесет. Сви они су поименце уписани.

²¹Тамо сам, поред реке Ахаве, прогласио пост, да бисмо се понизили пред нашим Богом и замолили га за срећан пут нама и нашој нејачи са свом нашом имовином. ²²Било ме је стид да од цара тражим војнике и коњанике, да нас путем штите од непријатеља, пошто смо цару били рекли: »Милостива рука нашега Бога на свима је који га траже, а његов силни гнев на свима онима који га остављају.« ²³Тако смо постили и молили Бога за то, и он нас је услишио.

²⁴Потом сам између главних свештеника издвојио дванаесторицу:

Шеревју, Хашавју и десеторицу њихове сабраће,²⁵ и измерио им сребро, злато и предмете које су као прилог за Дом нашега Бога дали цар, његови саветници, његови службеници и цео тамошњи Израел.²⁶ Измерио сам им на руке шест стотина педесет таланата* сребра, сребрних предмета тежине сто таланата†, сто таланата злата,²⁷ двадесет златних чинија вредних хиљаду дарика‡ и два прекрасна предмета од углачане бронзе, драгоцене као злато.

²⁸ Рекох им: »И ви и ови предмети свети сте ГОСПОДУ. Ово сребро и злато жртва су драговољна ГОСПОДУ, Богу наших праотаца.²⁹ Пазите на њих и чувајте их док их не измерите пред главним свештеницима, Левитима и главама Израелових породица у одајама Дома ГОСПОДЊЕГ у Јерусалиму.«

³⁰ Тада свештеници и Левити примише измерено сребро, злато и предмете да их однесу у Дом нашега Бога у Јерусалиму.

³¹ Дванаестог дана првог месеца кренусмо са реке Ахаве и упутисмо се у Јерусалим. Рука нашега Бога била је на нама, па нас је на путу штитио од непријатеља и пљачкаша.

³² Тако стигосмо у Јерусалим, где се одморисмо три дана.³³ Четвртог дана измерисмо сребро, злато и предмете на руке свештенику Меремоту сину Уријином у Дому нашега Бога. С њим су били Елеазар син Пинхасов и Левити Јозавад син Исусов и Ноадја син Бинујев.³⁴ Све је проверено по

броју и тежини, а онда је уписана целокупна тежина.

³⁵ Тада изгнаници који су се вратили из сужањства принеше жртве паљенице Богу Израеловом: дванаест јунаца за сав Израел, деведесет шест овнова, седамдесет седморо мушке јагњаци и дванаест јараца за жртву за очишћење. Све је то било жртва паљеница ГОСПОДУ.³⁶ Предадоше царева указе царским сатрапима и намесницима подручја с оне стране Еуфрата¹, и ови помогаше народу и Божијем Дому.

Езра сазнаје за мешовите бракове

9 Када је све то обављено, дођоше к мени поглавари и рекоше: »Израелски народ, свештеници и Левити нису се држали одвојено од суседних народа и гнусоба које чине Ханаанци, Хетити, Перижани, Јевусејци, Амонци, Моавци, Египћани и Аморејци.² Јер, за себе и за своје синове узимали су њихове кћери за жене и помешали свети род са околним народима. А поглавари и службеници били су предводници у овом неверству.«

³ Када сам то чуо, раздро сам своју кошуљу и огртач, чупао косу и браду, па сео згрожен.⁴ Тада се, због овог неверства изгнаника, око мене окупише сви који се боје речи Бога Израеловог. А ја сам, згрожен, седео све до вечерње жртве.

⁵ Онда, за вечерње жртве, устадох у свом понижењу, раздеране кошуље и огртача, па падох на колена и раширих руке ка ГОСПОДУ, своме Богу,⁶ говорећи:

*8:26 шест стотина педесет таланата Око 22.000 килограма.

†8:26 сто таланата Око 3.400 килограма; исто и у наставку стиха.

‡8:27 хиљаду дарика 8,4 килограма.

¹8:36 Еуфрата Дословно: реке.

»Боже мој! Срамота ме је и стидим се да подигнем своје лице к теби, Боже мој, јер су нам се греси намножили преко главе и наша кривица нарасла до неба.⁷ Од времена наших праотаца па до данас, велика је наша кривица. Због наших греха, нас, наше цареве и наше свештенике земаљски цареви подвргавали су мачу и сужањству, пљачки и понижењу, као што је и данас.

⁸А сада је, тек на трен, ГОСПОД, наш Бог, био милостив према нама јер нам је оставио Остатак и дао нам чврсто упориште на свом светом месту. Бог је дао светлост нашим очима и мало олакшања у нашем ропству.⁹ Јер, робови смо, али наш Бог нас није оставио у ропству. Показао је љубав према нама наочиглед царева Персије: дао нам је нови живот, да бисмо поново сазидали Дом свога Бога и обновили његове рушевине, и дао нам је уточиште* у Јуди и Јерусалиму.

¹⁰»Али сада, Боже наш, шта да кажемо после овога? Јер, занемарили смо твоје заповести,¹¹ које си дао преко својих слугу пророка када си рекао: „Земља у коју улазите да је запоседнете нечиста је од искварености својих народа. Својим гнусобама испунили су земљу нечистотом с краја на крај.¹² Стога не дајте своје кћери за жене њиховим синовима нити узимајте њихове кћери за жене својим синовима. Никад не жудите за њиховим миром или благостањем, да бисте били јаки и јели добре плодове земље и да бисте је оставили у наследство својој деци довека.“

¹³»Све што нас је снашло, снашло нас је због наших злих дела и наше

велике кривице, а ти си нас, Боже наш, казнио блаже него што наши греси заслужују и дао си нам овакав Остатак.¹⁴ Па зар да опет кршимо твоје заповести и склапамо бракове са народима који чине такве гнусобе? Зар се не би разгневио на нас толико да нас затреш, да не буде ни Остатка ни иког живог?¹⁵ ГОСПОДЕ, Боже Израелов, ти си праведан. Ми смо данас остављени као Остатак. Ево нас пред тобом у својој кривици, иако због ње нико не може да стане пред тебе.«

Народ признаје грех

10 Док се Езра молио и признавао грехе, плачући и ницице се бацајући пред Божијим Домом, силно мноштво Израелаца – мушкараца, жена и деце – окупило се око њега. И народ је горко плакао.

²Тада Шеханја син Јехиелов, један од Еламових потомака, рече Езри: »Били смо неверни нашем Богу женећи се туђинкама из народâ око нас. Али, ипак још има наде за Израел.³ Стога, хајде да сада склопимо савез пред нашим Богом и обавежемо се да отерамо све те жене и њихову децу, по твом савету, господару, и савету оних који се боје заповести нашега Бога. Нека се то уради по Закону.⁴ Устани, јер то је твој посао, а ми ћемо бити с тобом. Буди храбар и уради то.«

⁵И Езра устаде, па затражи да се главни свештеници, Левити и сви Израелци закуну да ће урадити како је речено. И они се заклеше.

⁶Онда Езра оде од Божијег Дома и уђе у собу Јоанана сина Елјашивог. А док је био тамо, није јео хлеба ни пио воде, јер је и даље туговао

*9:9 *уточиште* Дословно: зид.

због неверства изгнаника. ⁷Потом је у Јуди и у Јерусалиму издат проглас да се сви изгнаници окупе у Јерусалиму, ⁸а ко не дође за три дана, биће му, у складу с одлуком поглаварâ и старешинâ, заплењена сва имовина и биће искључен из заједнице изгнаника. ⁹Тако су се за три дана сви људи Јуде и Венијамина окупили у Јерусалиму. А двадесетог дана деветог месеца, сав народ је седео на тргу пред Божијим Домом, дрхтећи због повода овом окупљању и због јаке кише.

¹⁰Тада устаде свештеник Езра и рече им: »Били сте неверни. Женили сте се туђинкама и тако увећали Израелову кривицу. ¹¹Зато то сада признајте ГОСПОДУ, Богу ваших праотаца, и извршите његову вољу. Одвојте се од народâ земље и од ваших жена-туђинки.«

¹²Цела заједница одврати снажним гласом: »Тако је! Морамо да урадимо као што кажеш. ¹³Али, овде има много народа и кишно је доба, па не можемо да стојимо напољу. Осим тога, то не може да се изврши за дан-два, јер много нас је који смо у томе тешко згрешили. ¹⁴Нека наши поглавари заступају целу заједницу, па нека онда свако из наших градова ко се оженио туђинком дође у заказано време, а с њим старешине и судије из сваког града, док се љути гнев нашега Бога због овога не одврати од нас.«

¹⁵Томе се успротивише само Јонатан син Асахелов и Јахзеја син Тиквин, које подржаше Мешулам и Левит Шабетај.

¹⁶Изгнаници учинише како је речено. Свештеник Езра одабра људе који су били главе породица, по једног из сваког дома, а сви су били одређени по имену. Они седоше

да испитују случајеве првог дана десетог месеца, ¹⁷а до првог дана првог месеца завршише са свима који су се оженили туђинкама.

Списак оних који су се оженили туђинкама

¹⁸Међу потомцима свештеникâ, ови су се оженили туђинкама:

од потомака Исуса сина Јоцадаковог и његове браће: Маасеја, Елиезер, Јарив и Гедалја; ¹⁹сви они обећаше да ће отерати своје жене и сваки за своју кривицу принесе овна из стада као жртву за кривицу;

²⁰од Имерових потомака: Ханани и Зевадја;

²¹од Харимових потомака: Маасеја, Илија, Шемаја, Јехиел и Узија;

²²од Пашхурових потомака: Елјоенај, Маасеја, Лишмаел, Натанаил, Јозавад и Еласа.

²³Међу Левитима:

Јозавад, Шими, Келаја, то јест Келита, Петахја, Јуда и Елиезер.

²⁴Од певача: Елјашив.

Од чувара капија: Шалум, Телем и Ури.

²⁵Међу осталим Израелцима:

од Парошевих потомака: Рамја, Лизија, Малкија, Мијамин, Елеазар, Малкија и Бенаја;

²⁶од Еламових потомака: Матанја, Захарија, Јехиел, Авди, Јеремот и Илија;

²⁷од Затуових потомака: Елјоенај, Елјашив, Матанја, Јеремот, Завад и Азиза;

²⁸од Бевајевих потомака: Јоанан, Ананија, Забај и Ателај;

²⁹од Банијевих потомака: Мешулам, Малух, Адаја, Јашув, Шеал и Јеремот;

³⁰од Пахат-Моавових потомака: Адна, Келал, Бенаја, Маасеја, Матанја, Бецалел, Бинуј и Манасија;

³¹ од Харимових потомака: Елиезер,
Лишија, Малкија, Шемаја, Симеон,

³² Венијамин, Малух и Шемарја;

³³ од Хашумових потомака: Матенај,
Матата, Завад, Елифелет, Јеремај,
Манасија и Шими;

³⁴ од Банијевих потомака: Маадај,
Амрам, Уел, ³⁵ Бенаја, Бедја,
Келуху, ³⁶ Ванја, Меремот, Елјашив,

³⁷ Матанја, Матенај и Јаасу;

³⁸ од Бинујевих потомака: Шими,

³⁹ Шелемја, Натан, Адаја,

⁴⁰ Махнадвај, Шашај, Шарај,

⁴¹ Азарел, Шелемја, Шемарја,

⁴² Шалум, Амарја и Јосиф;

⁴³ од Невових потомака: Јеиел,
Матитја, Завад, Зевина, Јадај, Јоил
и Бенаја.

⁴⁴ Сви ови су се били оженили
туђинкама и неке од њих су родиле
децу*.

---

*10:44 и неке ... децу Овај текст на хебрејском може да значи и »али отераше и жене и децу«.